

Jørgen Thomsen farin

Tað kemur so dátt við at fáa slík boð. Eg hevði tósað við Jørgen leygardagin, sum hann bráðliga bleiv tikin heim mínarmorgun eftir.

Tá man fær deyðsboðini av einum, sum man hevur kent frá barnsbeini av, so er tað eins og ein rúgva av myndum koma fram í huganum, um tað man hevur havt saman við honum, sum farin er. Tað eru so nógv hugnalig minni, ein perlurøð, sum lýsir upp í minninum.

Jørgen var 5 ár eldri enn eg, og tað er stórir aldursmunur hjá smádringjum, men sum árinu eru gingin, er tað eins og aldursmunurin hevur javnað seg út.

Tað fyrsta, sum eg minnst um Jørgen frá barnaárunum er, at hann altíð var ein leiðaratypa.

Alt spæl var so nógv ávirkað av, at Føroyar vóru hersettar, og at tað bóði ein rúgva av hermonnum í Syðrugøtu. Spælið gekk út uppá at gera hermonnum allar kunstir eftir, og vit nýttu skotgrøvina, sum hermenninir høvdu gjørt uppi á Garðastovu, minst líka nógv sum hermenninir sjálvir, og Jørgen var ein sjálvskriður herferari.

Skræddarin Palli Thomsen var leiðari hjá KFUM-skótunum. Teir nærmastu hjálparmenninir hjá honum her í Gøtu, sum nú eru farnir, vóru Eli í Bartalstovu, Asbjørn hjá Óla Hans og Jørgin. Tað vóru teir, sum lærdu okkum yngstu, hvat ein skóti skal duga, bæði innandura og úti í náttúruni.

Eg minnst fyrsta túr, eg luttkó sum skóti. Vit fingi at vita, at vit máttu vera væl ílatnir. Vetrardagur var, nakað av kava og heilt frískur vindur av útnyrðingi við grovum heglingsælum. Vit blivu skipaðir í 3 bólkar, sum skuldu fara ymsar leiðir. Eg kom í bólkin hjá Jørgeni, og við honum á odda bleiv farið beint ímóti veðrinum miðan gjeðnum Gjódal og norður á Anadal. Túrin var so frískligur, at tað gjørdist mær greitt, at tað at vera skóti ikki bara var satsuppa.

Barnaárinu runnu skjótt, og í 1948 fór eg við gamla Tróndi í Gøtu, sum var korfyrður trolari. Jørgen var ein av kyndarunum umborð, og vit triggir, sum vóru yngstir av manningini, skuldu á reisunum ganga kyndarunum til handa, t.d. við at fáa kol til fyrplássid og øskuna yvir borð. Tað var sera heitt arbeidd at vera kyndari, so tað gekk fyrri seg við sveittabroti, men har var góður stemningur á fyrplássinum. Jørgeni dámdi væl at syngja, og hann dugdi væl bæði at syngja og kvøða. Umborð á Tróndi var ein dansk songbók við sjómansangum, har vóru eisini fleiri kyndarasangir í. Eg havi gloymt orðini, men tað var serliga ein sangur. Jørgen ofta stemmaði í, og eitt orðindi endaði soleiðis: «... og lidt mere tak til dem, som drive skibet frem». Tað var eins og sangurin fall saman við hansara lívsáskoðan, at vit eru ikki nógv takksom móti teimum, sum mugu bera tær tungu byrðarnar í samfelagnum.

Í 1962 og vándi í 63 var stór broytingartíð á Skála. Byggihóllin kom upp at standa og fyrstu nýbyggingarnir Boðanes og Strandingur gjørdir og sjósettir. Tað er altíð nak-

að serligt at vera við til at bróta upp úr nýggjum. Stálskipasmíð var nakað nýtt á Skála tá, og nógv ivamál skuldu loysast. Eg minnst aftur á nógvvar skemtiligar lötur saman við Jørgeni ta tíðina.

Sumarið 1963 fór eg sum maskinmeistari yvir á Nordafarstöðina í Føroyingahavnini at arbeiða. Jørgen var tekniskur leiðari á stöðini, og har komu hansara leiðaraevni serliga til sín rætt. Hann hevði avbera góð evni í samskipti við fólk, so tað besta kom burtur úr, og alt gekk sum smurt á teknisku deild. Nordafarstöðin bleiv nógv úthygd tey árin, men sjálvur um arbeiðt bleiv í døgndrift, so dugdi Jørgen at fiana onkra løtu, har vit fóru inn í fjørðin og fiskaðu nakrar smáfiskar, og síðani inn í fjørðina at kynda bál og steikja fiskin eins og rættir skótar. Tað kann sigast um Jørgen, sum tikið verður til í einum danskum sangi: «Fuldt voksen er den mand og alles ros fortjener, som med det nyttige, det liflige forener». Tað ger lívið ríkt at eiga slíkar vinir sum Jørgen.

Heimafturkomin úr Føroyingahavnini í 1964, tók Jørgen við sum stálformaður á Skála Skipasmíðju.

Ein fagran summardag í 1978 meðan eg var staddur yviri í Noregi, er Jørgen í telefonini og spyr, um eg ikki vil vera eitt av valevnum hjá Javnaðarflokkinum til lögtingsvalið um heystið, tí Øregård stillaði ikki upp aftur. Jørgen dugdi at tosa fyrri seg, so eg eftirlíkaði. Spurningurin hjá okkum í valstríðnum var so, um tað fór at eydnast at fáa mann valdan, nú ein so kendur maður sum Øregård legði frá sær. Tað skal sigast til Jørgensarós, at hann trokaði seg ikki fram, men var sera hjálpsamur móti okkum, sum vóru feskari í politikki. Tað eydnaðist at fáa Jørgen valdan, og har sat hann í fylgjandi 16 ár á tingi, til hann vegna heilsubrek legði frá sær.

Jørgen var heil hjartaður javnaðarmaður, og umboðaði hann Javnaðarflokkin á ein sera virðiligan hátt. Tað var ein frøi at siggja, hvussu eldhugaður hann fór til verka, nú hann fekk møguleikan at ávirka tær avgerðir, sum skuldu takast landi og fólk at gagni.

Tað kennist tómligt, nú Jørgen er farin, og størstur er saknurin hjá tær Polu og børnunum við familjum. Má Harrin styrkja tykkum.

Skilnaðarstundin er svar. Tað at skula skiljast frá einum góðum hjúnafelegum og pápa; tómrúmið og saknurin eru nívand, men tað er ikki ein vónleys sorg: «Sorg er tær, som blandes med tak og håb». Øll tey góðu minni liva viðari, og fyrri framman er uppreisnar vónin.

Jørgen átti eina livandi trúgv. Hann undirstíkaði ofta, at vit eru náðaðir syndarar, sum einans við Guðs kraft verða varðveittir og náa málinum. Nú er hann fluttur her frá úr deyðans dali og inn í livsins land, har øll tey frelstu skulu mótast aftur.

Við hesum orðum vil eg ynskja Guðs frið yvir minnið um Jørgen Thomsen.

Niklas Mikkelsen

Tíðindaskriv frá Bókadeild Føroya Lærarafelags

Eydnufærð Juliusar

er ein merkisverd og stuttlig kærleikssøga um drongin Julius, ið ætlar sær upp á mánan at vitja mánaðaruna

Hann roynir ymisk snildi, men tíverri røkka stigar ikki so langt, og ongin fuglur er mentur at bera hann so høgt upp.

fjálgu hita, tí Julius er ikki bara fittur og góðvarin, men eisini stuttligur, tá ið hann sum ein rættur Leonardo da Vinci

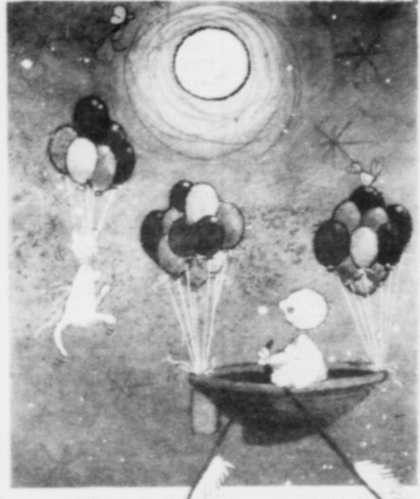

Illustration af Jørgen

Men Julius gevst ikki so. Hann ger sær eitt luftballón-skip, setur glaður kós móti mánanum – og dettur í eydnastað, har hann finnur kærleikan og gloymur mánaðaruna. Ævintýrið fær sostatt góðan enda í hesari sjáldsomu søgu, sum skyggir av mánalýsi og

eygleiðir fuglar á flogi, skrivir í bók og roynir at rokna seg fram til, hvussu hann skal gera mánaferið hjá sær.

Niels Jákup Thomsen hevur týtt **Eydnufærð Juliusar** úr týskum. Bókin er 28 síður í litum og kostar kr. 92.

SUMMAR TILBOÐ

TECHNIC DEKK

Allar vanl. steddur

PRÍSDOMI u. mont.

155 X 13 **245,-**
165 X 13 **310,-**

DEKKSØLAN á SELATRAÐ
Tlf. 48 198

Skifta eisini um kvøldið og í vikuskiftinum.

FØROYSKT GRÓT

GRAVSTEINAR

Opið: Mánd.-fríg.
kl. 8.00–16.30
Leygardag
kl. 11.00–15.00

GRÓTVIRKIÐ Á HJALLA

Tlf.: 11077

Samband

46 ára gamal hampamaður søkir samband við reiðiligt konufólk í hóskandi aldri. Full tagnarskylda. Vinarligast skriva til: Sosialurin, Box 76, 110 Tórshavn, viðmerkt

Bill. mrk. 1094

KLÆNKIPLÁSTUR

Vit hava nú tey tiltiknu
LEEPATH klænkiplástrini

Tlf. 22 394

